

OBL'ATENEU

MAGAZÍN

NÚM. 10
DESEMBRE 2022
2 €

Imprès a www.artesgraficasvenus.com

ENTREVISTA

Joan Sáez

Actor polivalent

Imatge: Toni Bofill

Amics del Pessebre

Els pessebres
a Badalona

Especial Espoli Franquista

OB i Federació
d'Ateneus de
Catalunya

Descobrim O'Barullo

Batucada, ritme
i alegria

Sumari

En parlem
Utilitat Pública 3

El dossier
Introducció als pessebres 5

In Ateneu
O'Barullo 7

La finestra
d'en Caram 8

Off Ateneu
Amics del Pessebre 9

Entrevista a
Joan Sáez 11

L'article
L'espoli franquista als ateneus 16

Sabies que...
L'espoli franquista a l'OB 17

Hi ha opcions
TheBigFamily.app 22

Sóc canalla
Entrevistem a la
Lua Cairó Rios 25

El tema
Artaban, d'A Grup Vocal 26

El racó del llibre
Quan vingui la llum! 28

Breus 29

Agenda 30

OBL'ATENEU
MAGAZÍN

és una producció de

Editorial

Ja fa uns mesos que vam finalitzar la celebració del centenari, amb el concert 'De l'òpera al musical', celebrat el passat 26 de juny, i amb aquest acte de cloenda amb motiu dels cent anys de l'entitat vam donar pas a una nova imatge per l'ateneu. Vam encetar una nova etapa amb la presentació d'un logotip que actualment ens defineix. Aquest, segueix una guia d'estils amb tonalitats blavoses que representen la nostra proximitat i convivència amb el mar. El seu disseny pretén fer aquesta entitat cultural i social identificable fàcilment, transmetent dinamisme i contemporaneïtat, sense renunciar als seus valors i a la seva història.

I si aquest aspecte evolucionava, també ho havia de fer l'ateneu i tots els elements que el componen. Per aquest motiu, existeix una eina molt rellevant avui dia, i molt similar a una carta de presentació digital, que també ha d'incorporar aquests avanços. Estem parlant del lloc web de l'Orfeó Badaloní l'Ateneu.

Durant la presentació del llibre del centenari, 'Cent anys i un dia', vam mostrar una breu proposta de l'estructura de la pàgina, i que aniria amb sintonia amb l'emblema de l'entitat. Ara mateix, estem ultimant els preparatius perquè aviat pugueu gaudir-los.

Volem oferir l'oportunitat de conèixer qui som, què fem i on som a través d'uns continguts variats i una millor organització. Per aquest motiu, presentarem un lloc web més complet i actualitzat. Respecte a la web actual, a la nova comptarem amb innovacions. Entre elles, destaquem un canal de donatius totalment en línia, els magazins disponibles en versió de llibre amb tots els números publicats fins ara, formularis per la creació de nous projectes, adreçats a noves activitats, actes o residències escèniques, un apartat amb tots els avantatges que té formar part de l'OB i, a més, una incorporació que sorgeix gràcies al centenari. Es tracta d'una secció exclusiva, que inclourà tota la història de l'Orfeó Badaloní, des del 1921 al 2021, tal com la va escriure l'historiador Jordi Albaladejo a Cent anys i un dia. Tothom hi podrà accedir als continguts del llibre i tota la cronologia dels fets, a través de capítols i una barra de cerca que facilitarà l'exploració per mots concrets.

Desitgem que aviat pugueu veure i gaudir allò que hem estat preparant durant aquest any.

Equip de redacció

Consell de redacció Irene Jiménez, Ricard Abellán i Albert Forcadell

Revisió Lingüística Núria Perera

Redactors Ricard Abellán, A Grup Vocal, Jordi Albaladejo, Xavier Figuerola, Josep Lluís García, Josep Lluís Muñoz, Gerard Remendo, Ricard Rodríguez i Arnau Sorribes

Disseny i maquetació Equip de Comunicació a partir d'un disseny original de Miquel Rof

En parlem Declaració d'Utilitat Pública

Un camí més llarg del previsible

El mes de maig del 2019 en reunió de Junta es va aprovar de presentar a l'Assemblea Ordinària del 29 de juny, en el punt número 8, d'iniciar els tràmits per ser declarats Entitat d'Utilitat Pública, proposta que va ser aprovada unànimament pels socis assistents.

Comença un camí que mai hauríem pensat que seria tan llarg, tot i que en la nostra primera consulta a la Federació d'Ateneus de Catalunya el seu gerent ja ens va comentar *"La sol·licitud és un pèl feixuga. Cal presentar força documentació. Des de la FAC (servei jurídic) us podem ajudar"*. Fent cas al seu consell, el gener de 2020 contactem amb el Servei Jurídic per tal que ens assessorin al respecte i, veient la complexitat de documentació que haurem de presentar, decidim contractar els seus serveis.

No serà fins el 27 de febrer de 2020 que tenim la primera reunió presencial a l'Orfeó amb en Josep Messeguer de l'Assessoria XP, a qui tenim delegada la part fiscal i comptable de l'Entitat, la Patricia Julià del Servei Jurídic de la Federació d'Ateneus, l'Albert Forcadell com a coordinador de la Secretaria i jo mateix, on distribuïm les tasques per poder elaborar l'informe preliminar que pugui ser presentat a la Generalitat de Catalunya, que té delegades les funcions d'aquests tràmits inicials per part del Ministeri d'Hisenda.

Fil a l'agulla, el primer de tot que ens proposem és d'acomplir amb el requisits mínims que estableix la normativa, com iniciar la presentació de l'impost de societats, adequar la informació comptable als models de transparència que ens requereixen, acreditar que la nostra activitat escau plenament amb els paràmetres que estableix la Utilitat Pública, detallant exhaustivament totes les activitats i la seva funció final, i trobar organismes que puguin acreditar que la nostra activitat pot ser considerada com a tal.

Durant el coronavirus, del 14 de març fins a setembre del 2020, tots els treballadors de l'entitat van estar en situació d'ERTO, i l'obligació de tenir dos anys l'impost de societats liquidat, 2019 i 2020, ens retarda amb les nostres previsions de presentar la sol·licitud, tot i que anem confeccionant l'esborrany d'activitats i la història de la nostra Entitat, que la Patricia ens va corregint per tal que sigui el més adient en quant a l'extensió de les explicacions i les seves justificacions.

No serà fins el juny de 2021 que ja tenim tota la documentació requerida per poder fer la presentació al Departament d'Entitats Jurídiques i Mediació de la Generalitat, qui haurà de fer la traducció de tot el text per enviar-ho al Ministeri d'Hisenda per tal que validi la seva aprovació. I és llavors quan comencen els temes burocràtics i de

gestió dels programes informàtics: *que si els documents pesen massa, que si falta aportar una nova informació, que si en el text hauríem de fer constar tal, que si...* i amb molta paciència l'Albert, amb l'ajut de la Mar Ristol, van resolent totes les peticions. Fins que el 18 de novembre incorporem tota la documentació dins de la plataforma electrònica de la Generalitat i, pagades les taxes pertinents, iniciem el camí burocràtic que ja ens adverteix la Patricia que pot durar més de sis mesos.

Finalment el 4 d'octubre de 2022 ens comuniquen per correu electrònic la resolució amb data 7 de setembre que apareix en el DOGC 8754 (Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya) amb la resolució del director general de Dret, Entitats Jurídiques i Mediació Joan Ramón Casals i Mata conforme som considerats Entitat d'Utilitat Pública.

I tot aquest tràmit per a què serveix?

Actualment el problema més gran que té la nostra Entitat és la part econòmica. Ara que passada la pandèmia recuperem el ritme de les activitats i que hem avançat molt amb la comunicació, ens trobem que, al ser una entitat sense ànim de lucre, totes les quotes d'activitats que generem estan calculades per tal que aquestes siguin autosuficients i només tenim com a ingressos extraordinaris les quotes dels socis col·laboradors, les subvencions institucionals i els ajuts dels nostres promotors.

En relació a les persones físiques, les quotes de soci a partir d'aquesta resolució són considerades com a donatius, i per aquest concepte cada soci que faci declaració de renda podrà desgravar-se fins el 80% de la quota fins a 150€ i un 35-40% de la resta que sobrepassi aquest import. Això pot tenir l'efecte, en un futur, d'animar a qualsevol soci a fer una donació extraordinària aprofitant l'estalvi fiscal.

Les persones jurídiques es podran deduir de la base imposable de l'impost de societats els donatius que facin, amb un límit de percentatge de la base imposable abans de la deducció, cosa que consolidarà la nostra relació amb els actuals promotors i ens pot obrir la porta a aconseguir-ne de nous.

A nivell municipal estarem exempts de IBI (impost de bens immobles) i l'impost IVTN (plusvàlues).

A nivell autonòmic, exempció de l'impost AJD (actes jurídics documentats) i ITP (impost de transmissions patrimonials).

A nivell fiscal se'ns aplica el tipus reduït del 10% en l'impost de societats i queden fora de la consideració d'ingressos a efectes de l'impost de societats totes les rendes per quotes i ingressos per organització de representacions teatrals, musicals, conferències...

Ara cal que la nostra assessoria faci els tràmits per tal que Hisenda ens doni d'alta al Cens 036 del règim fiscal especial de les entitats sense ànim de lucre per tal que puguem aplicar tots aquest beneficis amb efecte des de la seva publicació.

Esperem que tota aquesta llarga i feixuga tramitació doni els seus fruits al més aviat possible i que tant les persones com les empreses que ens doneu suport pugueu gaudir de tots aquests beneficis.

Ricard Abellán
President de l'OB l'Ateneu

El dossier

Introducció a la història del pessebre

En els inicis del cristianisme ni tan sols es celebrava el Nadal. Però de mica en mica va anar sorgint la necessitat de trobar-se per commemorar anualment fets importants de la vida de Jesús. I el seu naixement era un d'aquests moments més destacats.

A mesura que l'Església creixia, s'anava desenvolupant també l'art cristià. La primera representació paganocristiana nadalenca que coneixem és de l'any 300: es troba en el mosaic de la volta de la cripta de Julià en la necròpolis vaticana.

Durant el segle IV es van generalitzar les pintures representatives del Naixement i sobretot de l'adoració dels Reis. La més antiga seria una pintura de la catacumba de Priscil·la de Roma. En tota la iconografia del Naixement de Jesús hi tenen una importància cabdal els evangelis de la infància, de Mateu i Lluc, i els evangelis apòcrifs.

Al segle VII es va construir a la basílica de Santa Maria la Major de Roma un oratori amb una estructura que volia ser com la cova de Betlem.

Amb el pas dels anys, la tradició cristiana va anar consolidant el record del naixement de Jesús. Aquesta devoció va donar pas a unes representacions teatrals a les esglésies d'arreu d'Europa, durant tota l'Edat Mitjana; sobre el naixement i la seva vida això va portar a excessos que semblaven revetlles. L'any 1207 el papa Honori III es va veure obligat a prohibir aquestes representacions.

L'any 1223 sant Francesc d'Assís va celebrar la missa del Gall davant d'una cova del bosc de Greccio (Itàlia). Això va ser, segons la tradició, el primer pessebre de la història. A partir d'aquest fet diverses ordes religioses van impulsar la devoció al naixement per tot el món cristià. Va destacar en aquesta tasca l'orde franciscà; era una bona eina per promoure la devoció al Naixement.

Els primers pessebres

Va ser a partir del segle XV on es podien trobar aquests primers pessebres a les esglésies i als convents. L'art barroc va ser molt bo per a la consolidació dels pessebres: van anar apareixent figures que, amb el pas del temps, guanyarien importància i s'anirien envoltant d'una escenografia

El dossier

6

cada vegada més sofisticada. Aquest costum va passar als palaus reials i posteriorment a les cases de la noblesa. Tres són les etapes evolutives: l'eclesiàstica, l'aristocràtica i finalment la popular.

És molt conegut el pessebre napolità que a la segona meitat del segle XVIII el rei Carles III va fer portar a la cort de Madrid; es coneixia com a "Belés del Príncipe" i es pot admirar avui dia al Palau Reial de Madrid. Els contactes polítics existents entre Nàpols i la península Ibèrica, sobre tot Catalunya, van difondre el pessebre encara més.

Però el pessebre no podia quedar-se tancat als palaus. S'explica que a finals d'aquell segle al convent caputxí de Santa Madrona, al capdavall de la Rambla de Barcelona, s'hi produïen aglomeracions per poder visitar el pessebre que hi construïen els frares caputxins.

A finals del segle XVIII el pessebre va esdevenir una tradició popular. A moltes llars ja hi havia una capsa on es guardaven unes senzilles figuretes de fang per guarnir el pessebre de Nadal.

A la ciutat de Barcelona ja existia des de l'any 1786 al voltant de la Catedral una fira de pessebres. Són els inicis de la Fira de Santa Llúcia. Degut a la proximitat de Badalona amb Barcelona, el pessebre arriba a la nostra ciutat al mateix temps.

A nivell social conviuen dos tipus de pessebre: el de les classes socials benestants, amb pretensions artístiques, que encarreguen les figures a escultors importants, i el popular, fet a les llars humils amb figuretes elaborades artesanalment.

Josep Lluís Muñoz

Pressupostos GRATIS

**TENDALS
MOTORITZACIONS
AUTOMATISMES**

TOLDOS ZABALLOS

Tel. 93 399 01 00

Bruch, 58, botiga
(a 30m. Mercat Fondo)
Santa Coloma de Gramenet

Baldomer Solà, 63 local
08912 Badalona

www.toldoszaballos.com

Assessoria X. PITARQUE

MORENO QUESADA Advocats

Rda. Sant Antoni de Llefià, 38
08913 BADALONA
Tel. 93 460 03 04
Fax. 93 460 08 02
e-mail. xp@xp-mq.com
www.xp-mq.com

**FISCAL
COMPTABLE-MERCANTIL
FINANCERA
LABORAL
ASSEGURANCES
IMMOBLES**

**DRET SUCCESSORI
DRET DE CIRCULACIÓ
DRET DE FAMÍLIA
DRET CIVIL
DRET LABORAL
DRET PENAL**

Rda. Sant Antoni de Llefià, 52
08913 BADALONA
Tel. 93 460 72 36
Fax. 93 460 93 55
e-mail. mq@xp-mq.com
www.xp-mq.com

O'Barullo

La batucada és un ritme brasiler d'influències africanes, generalment interpretat per un conjunt, conegut per "bloco". La batucada es caracteritza pel seu estil repetitiu i el seu ritme accelerat.

Poc em pensava jo que acabaria a l'Orfeó tocant en un *bloco* de batucada el dia que vaig veure per les parets del barri l'anunci de que es feia una classe de prova al local del carrer Marina. I jo que me n'hi vaig un dissabte al matí i em trobo unes quinze persones preparades per fer un *barullo* (soroll, desordre i gran confusió, generalment provocat per un grup de moltes persones que parlen o es mouen al mateix temps). Dirigides per un senyor amb una gorra al cap, un timbalet entre les cames i un xiulet penjant... Només havia vist batucada en els documentals que ens parlen dels carnivals del Brasil i algun cop pels carrers del barri, i reconec que sempre m'ha fet gràcia la percussió i el ritme, i aquelles formacions que veia eren ritme pur; així que m'hi vaig presentar.

En acabar aquella classe gratuïta ens varen dir que si ens venia de gust ja ens hi podíem incorporar. I cap allà ens hi anàrem!

O'Barullo, el grup de batucada de l'Orfeó, va arrencar ara ja fa quatre anys de la mà del Ricard Abellán i del Mario Katxibatxe. El Mario, que es el qui dirigeix el grup de batucada, ens va arribar des de Madrid buscant un lloc per assajar i el president, que estava a l'aguait per dinamitzar encara més l'Orfeó, li va proposar d'organitzar això: un grup de batucada. El Mario és una persona apassionada dels ritmes brasilers. Qui no coneix hores d'ara la samba? Tothom la coneix, però el Mario, estudiós

d'aquests ritmes, ens porta molt més enllà de la samba. Ens porta a altres ritmes del folklore brasiler com l'*Afoxé*, el *Dobrado*, el *Caboclinho* i d'altres. A diferència d'altres grups de batucada, a O'Barullo, a més de la percussió, si la peça ho requereix també cantem... en brasiler, *of course*!

O'Barullo va començar amb unes quinze persones, que varen debutar abans de la pandèmia a Sant Roc, en un acte de suport per dinamitzar l'Ateneu que tan bona feina fa. Vàrem tornar a actuar pel carrer en la nostra donació de sang i quan ja érem prop de vint tocant... ens va arribar la maleïda pandèmia. Quin desastre!

És cert que aquesta pandèmia ens va deixar un grup de gairebé vint components delmat a només sis o set. Però sis o set també apassionats d'aquest tipus de percussió disposats a resistir... Només podíem assajar amb distància i mascareta, ho provàrem fins i tot per streaming! I a cel obert. Complicat, però les ganes de poder tornar a sortir al carrer ho podien tot... I va arribar el primer carnaval postpandèmic a Llefià i Bufalà, i a les festes de maig la "batucona"... i, mal m'està el dir-ho, però amb aquesta petita formació que ens havia quedat... Va ser un èxit! Encara recordo la cara de l'encarregat d'un dels actes preguntant-nos d'on havíem sortit... si sonàvem més bé que el grup "oficial".

Ara, un cop acabat aquest nefast període i fruit de la insistència de tots plegats, podem dir amb orgull que hem aconseguit un grup que promet fer molt de soroll i molt bo. Ara som a la vora dels vint-i-cinc integrants! I això ens permet poder doblar o fins i tot triplicar alguns dels instruments, guanyant en profunditat, volum... Vaja, que serà per gaudir-ho!

In Ateneu

8

Disposem de tots els instruments que es necessiten per fer una bona batucada: agogós, que son unes campanetes de so molt agut; tamborins, que tenen un so que pot semblar estrident però que van portant el contratemps; les caixes, l'instrument més conegut per tothom molt semblant al de la bateria, i tres tipus diferents de surdos, que podríem dir que són cosins germans del bombo; *shakers*, i al front de tots i marcant el ritme, el *repenique* a mans del director i un xiulet que va marcant els diferents talls dintre de cada cançó.

Vist des de fora pot semblar que totes aquestes manifestacions només requereixen unes mínimes qualitats, i en part és cert; pot semblar que per donar "cops" a un tamborí o a un timbal no cal esforçar-s'hi gaire, però us ben asseguro que com totes les formacions requereixen un assaig constant i la mateixa dedicació per part del director; com qualsevol altra activitat musical, de cant, de dansa o del que sigui. I això, ara per ara, amb el Mario, ho tenim assegurat.

Ara que ja ens heu conegut una mica més no tingueu dubtes si voleu provar-ho! Us garantim dues hores de molta "marxa", desconneció total i un tip de riure! La batucada és això. *La joie de vivre!*

Ricard Rodríguez
Membre d' O'Barullo

La finestra d'en Caram

La Finestra d'en Caram

Amics del Pessebre

El Pessebre de Badalona

Badalona, des de sempre, ha estat capdavantera en mantenir aquesta tradició tan nadalenca com és la construcció del pessebre.

Recordo que, de ben petit, a casa ja es vestia un pessebre amb "cagaferro" que anàvem a recollir amb el meu pare pels voltants de la Unió Vidrera, i també recordo anar a visitar pessebres pel veïnat. En aquella època els pessebres es muntaven a les cases particulars i la gent els anava a visitar. Fins i tot hi havia concursos, organitzats per l'Ajuntament, en els quals el jurat recorria els domicilis dels concursants per atorgar els premis corresponents.

Va ser poc després, quan em van portar als Maristes, que vaig prendre contacte amb les primeres exposicions públiques de pessebres. Els muntaven a la primera classe, que era molt gran i ho feien, fins i tot, mentre es donava classe als més petits, tant és així que, a l'hora del pati, jo em quedava a la classe per tal de veure les meravelles que portaven a terme els Srs. Padrós, Sarriera, Teixidó i Condemines. Al principi amb no massa il·lusió per part d'ells, però, degut a la meua insistència, van acabar per acceptar la presència d'aquell nano tan pesat.

En aquest sentit em ve a la memòria una recreació, l'any 1953, de la Badalona antiga que va tenir molt ressò entre els badalonins.

També recordo haver anat a visitar els pessebres que feia en Víctor Cuixart, amb l'ajut de l'Ignasi Banús a l'església dels Pares Carmelites al carrer de Sant Miquel.

Poc després, un veí de casa, en Martí Perramón, un molt bon pessebrista que, en principi, feia també el pessebre a casa seva, va ésser qui va acabar de despertar en mi aquesta afecció que ha estat la de tota la meua vida.

En Martí Perramón, que era una persona molt inquieta i amb dots de comandament, pels voltants de l'any 60 va organitzar, juntament amb uns quants pessebristes més, una exposició col·lectiva a la tercera planta del Museu, que en aquells moments estava en construcció.

No solament va ésser la primera exposició col·lectiva de pessebres de Badalona sinó que també va ésser l'embrió per a formar l'Associació de Pessebristes de Badalona, que esdevingué com a "Amics del Pessebre de Badalona" amb seu al mateix Museu. Degut a l'èxit d'aquella primera exposició col·lectiva, al saber fer i als contactes d'en Martí Perramón dins de l'Ajuntament, l'any següent es va portar a terme una segona exposició en el magatzem de la brigada municipal i que avui és la sala d'exposicions "El Refugi", al soterrani del mateix Ajuntament. En aquesta exposició hi van participar els que van formar part de la

Plaça de la Constitució - J.L. G. Surrallés

Diorama dedicat a l'Orfeó Badaloní l'Ateneu amb motiu de la celebració del seu centenari

de la primera Junta: Martí Perramón, Domènec Giró, Joaquim Bruguera, Joan Comas, Josep Marot, Víctor Cuixart, Marc Grífol, Adolf Casajoana, Miquel Giró, Jaume Perramón, Xavier Comas, Joan Marot i jo mateix.

Aquestes exposicions van tenir continuïtat fins que es van posar en marxa les obres per a convertir aquell magatzem municipal en una sala d'exposicions tal com cal, com és avui la sala d'exposicions "El Refugi", però, degut a aquestes obres i diversos problemes de gestió, es van deixar de fer pessebres en aquesta sala.

Cal destacar que l'any 1976 els "Amics del Pessebre" van organitzar el que en aquells moments es va haver de dir la "Trobada Regional de Pessebristes de Catalunya" que va assolir un gran èxit i que va començar a situar Badalona dins del mapa pessebrístic nacional.

Però, pels motius abans expressats, tant l'associació com les exposicions van restar inactives durant uns quants anys fins que, per iniciativa d'en Lluís Muñoz (que en va ser el nou president) i jo mateix, l'any 1998 es va tornar a posar en marxa l'associació i es van tornar a reprendre les exposicions. En un primer moment no disposàvem de lloc i va ser la Comunitat de Clarisses de la Divina Providència qui ens va acollir a casa seva i a on vam portar a terme la primera exposició d'aquella segona etapa.

Al cap de pocs anys, en veure que l'espai de la Providència ens va quedar petit vam poder complir el somni de tornar a casa i per Nadal del 2007 vam tornar a fer la Mostra de Pessebres de Badalona a la Sala d'exposicions "El Refugi".

I, des de llavors fins ara, no hem deixat mai de fer exposició ni en els moments més durs de la pandèmia (amb les lògiques restriccions per motius de seguretat). Tant és així que l'any vinent celebrarem el 25è aniversari de la represa.

L'any 2018 vam iniciar una col·laboració amb l'Orfeó Badaloní en forma d'exhibició d'alguns diorames i d'un pessebre tradicional per als mes menuts i l'any passat, amb motiu de la celebració del Centenari, a més a més dels diorames exposats a l'Orfeó els vam dedicar l'exposició amb un diorama que ajuntava la tradició pessebrística amb la musical. Esperem i desitgem que aquesta col·laboració sigui per a molts anys.

No puc acabar aquest breu relat del que ha sigut el pessebre a la ciutat de Badalona i el molt que ha marcat la meua persona, sense fer palès el profund agraïment a la Comunitat de les Clarisses de la Divina Providència, en la persona de sor Pilar i sor Julita que ens van donar aixopluc quan érem uns sense sostre que volíem tornar a fer pessebre i no teníem a on portar-ho a terme. També hem d'agrair les gestions portades a terme per la llavors alcaldessa Maite Arqué.

Josep Lluís García Surrallés
President dels "Amics del Pessebre de Badalona"

Entrevista a Joan Sáez

Graduat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre, ha participat en múltiples espectacles familiars, sent els més recents *On és la fada Alegria?* (quatre temporades, als teatres Capitol i Aquitània) i *Hansel i Gretel* (fent funcions arreu d'Espanya amb La Roda Produccions). També ha actuat als escenaris de Barcelona, tant en comèdies musicals (*El futbol és així*, *de Gai*, *Bed and Breakfast*, *De 9 a 5*, *Records a Broadway*, *Mistela*, *Candela*, *Sarsuela*, *Doo Wop Club*, *El Poliamor és així*, *de complicat*) com en monòlegs més dramàtics (*Les històries de l'avi Josep*). Sempre cercant projectes amb característiques diferents, enguany debuta com a solista al Gran Teatre del Liceu, a l'òpera *La Gata Perduda*.

L'any 2021 va ser nominat als Premis Butaca, en la categoria de millor actor de musical.

Quan i on vas iniciar-te en el món del-teatre? Té a veure amb una tradició familiar?

La meua primera relació amb el teatre va ser quan, amb 16 anys, vaig veure per primera vegada una representació del grup de teatre SAT de Sant Joan de les Abadesses. El grup de teatre del poble havia muntat el musical *Cats*. Mai havia vist res semblant i vaig saber a l'instant que volia formar part d'allò, fos el que fos. Coneixia alguns dels membres de la companyia, així que el mateix cap de setmana vaig demanar-los si em podria incorporar a algun muntatge futur. El mateix divendres ja estava cantant amb ells i, els directors, uns dies més tard, em varen proposar de provar de cantar un dels temes solistes per a les futures representacions de l'espectacle.

A casa mai hi havia hagut ningú que cantés ni, encara menys, actués.

Sempre has tingut clar que volies dedicar-te al teatre?

Des que tinc record (i aparentment d'abans i tot), sempre he cantat. Torturava als de casa, als amics del barri i a les professores, constantment. De fet, la directora de la meua guarderia sempre explicava

En Joan Sáez a l'Espai Tolrà

que a les excursions només s'amoïnava si de sobte em sentia callar. A la pregunta "tu, què vols ser de gran?" sempre responia que jo volia ser cantant. No obstant això, a casa tenien clar que aquest era un camí molt complicat i econòmicament poc viable, pel que de seguida em van saber redreçar, amb tota la bona intenció i estima del món, cap a la meua altra passió, la informàtica.

Com es va viure a casa teua la decisió de canviar completament l'estil de vida que portaves?

Seguint les raonables recomanacions dels de casa, als 18 anys vaig anar Barcelona, a la universitat, per estudiar informàtica. Paral·lelament, però, vaig prendre les meves primeres classes de cant i, altre cop, vaig tenir clar que no hi havia color: allò que jo volia fer era cantar i, si podia ser, fent teatre. Quan vaig dir a casa que volia deixar la informàtica i dedicar-me al teatre, la notícia no va caure gaire bé. El meu pare gairebé perd la salut. Jo vaig intentar accedir a l'Institut del Teatre, però les proves no em van anar gens bé. Encara no era el moment.

I a dalt dels escenaris, hi has pujat únicament a fer teatre?

No, abans de començar la meua carrera professi-

En Joan va interpretar a Títus a la
comèdia musical *Mistela, Candela, Sarsuela*

onal com actor ja havia actuat com a cantant, amb grups de versions de rock i amb orquestres de ball.

Quan decideixes que has de formar-te a l'Institut del Teatre?

Després del meu primer intent d'accedir a l'Institut, i com acord amb els de casa, vaig continuar estudiant i finalment treballant com a informàtic, fins als 27 anys, moment en el qual vaig haver de triar. Fins aleshores havia pogut anar combinant la informàtica i el cant, però la feina d'informàtic era cada vegada més exigent i em vaig veure forçat a escollir un camí. Vaig tenir clar que era el moment d'intentar-ho o de deixar-ho córrer.

No va ser una tria fàcil, ja que abandonava el confort d'una feina estable, per aventurar-me en un camí desconegut i que sempre m'havien previnut que estava ple de perills. Per sort, els amics que em coneixien bé i veien les coses des de fora i amb més claredat, em van fer costat en tot moment i animar que donés el pas, quelcom pel qual mai estaré prou agraït.

Vaig informar als de casa, que aquesta vegada van rebre la notícia amb menys neguits, em vaig preparar bé per les proves de l'Institut del Teatre i, finalment, vaig entrar.

Tens algun referent, estil de teatre o algú que creguis que t'hagi marcat durant la teva formació?

Tinc un codi que per mi és clau a l'hora de concebre la feina de l'actor: la commedia dell'arte. Quan el meu estimat professor i amic, Pepelú Guardiola, em va obrir els ulls a aquest món, vaig tenir la sensació que hi connectava immediatament. Des d'aleshores que sempre he seguit tenint presents els principis de ritme, tonicitat, intenció, forma... que caracteritzen aquella disciplina teatral.

Per altra banda, porto a la motxilla cada professor amb el qual he tingut la sort de coincidir a l'Institut del Teatre. Per sort, ens hi formem durant moltíssimes hores, a l'Institut. Va en detriment de la vida social i laboral dels alumnes durant aquells anys, però això també permet conèixer un munt de disciplines i concepcions del fet teatral. No crec que hi hagi cap professor del qual no et puguis endur un bocinet que finalment acabes madurant més endavant pel teu compte, quan ja estàs fent camí pel teu compte.

I tot i que pugui sonar a clixé, també tinc molts companys i companyes de l'ofici (directors, actors, tècnics, escenògrafs...), dels quals aprenc cada dia formes de fer, de treballar, d'aconseguir que allò que hi ha a escena funcioni, arribi, a l'espectador. Al cap i a la fi, tots busquem el mateix, però sovint de formes diferents.

Entrevista

13

I com apareix l'Orfeó Badaloní a la teva vida i quina és la teva vinculació amb la nostra Entitat?

Doncs no sé què va venir abans, El fet és que jo coneixia a en Ricard, i, per una banda, ell sabia que jo dono classes a Gavà a l'Espai Escènic, que és l'escola de teatre de la companyia La Roda Produccions, i estic allà donant classes a grups de totes les edats, però també d'adults. I aquí a l'Orfeó, OBTeatre, que és una de les companyies que hi ha assajant a la casa. Des del confinament havia quedat una mica a tot a l'aire i necessitaven algú que agafes el relleu a l'anterior persona que se n'ocupava i m'ho va proposar. Ara ja farà un any i mig que estem treballant amb OBTeatre.

Paral·lelament, jo havia de fer la meua tesina de final de carrera, i a l'hora de preparar-la, produir-la, ho vaig vincular amb una de les companyies de teatre amb les que jo participo, que és Generació de Merda, i amb ells vam preparar un espectacle familiar que es diu Pinta'm i vam col·laborar juntament amb l'Orfeó a l'hora de poder preparar-lo, poder-lo assajar i dur-lo als teatres amb unes representacions a l'Hospitalet.

El Joan que interpretava *Jesucrist Superstar* o *Cats* a Sant Joan de les Abadesses, s'imaginava que algun dia acabaria actuant al Gran Teatre del Liceu?

El Joan que farà 3 o 4 mesos que estava actuant dirigint o treballant com a actor no s'hauria pensat mai que acabaria actuant al Gran Teatre del Liceu. Més que res perquè és com molt singular que s'hagi pogut donar. Per una banda, és un espai que jo personalment tinc molt idealitzat, és un lloc on sempre es busca l'excel·lència, on es treballa amb

unes condicions que a mi em generen molt de respecte i, per altra banda, és un altre circuit molt diferent del meu, que és el teatre musical. Al món de l'òpera, la tècnica vocal és totalment diferent de la meua. Aleshores, que s'hagi donat un projecte com és La gata perduda, que té aquestes singularitats i s'han ajustat per tal que pogués acabar participant d'això, doncs gairebé és una cosa excepcional i única. Era una cosa impensable i estic molt agraït que tot això s'hagi pogut donar i jo hagi acabat vivint aquesta experiència.

Com ha sigut el procés d'assajos de La gata perduda? Molt diferent dels altres musicals on has participat? Què t'ha aportat aquesta experiència?

Pel que fa al procés d'assajos, al final hem acabat treballant el mateix que es treballa a un musical, perquè tant l'òpera com el musical comparteixen els mateixos elements, que són les escenes i la música. A l'escena, no he fet quelcom que no faci habitualment. Potser la única particularitat era, deixant de banda que l'espai era molt més gran, que hi havia un cor de 350 persones i els actors de musical no estem acostumat a treballar amb aquest nombre de persones, el tipus d'exercici, que és el d'equilibri d'espais, posicionament i de relació amb un cor és el mateix que s'acostuma a fer independentment del nombre de persones. En aquest sentit, no va suposar una novetat.

En canvi, la part musical sí que era bastant més diferent. El director musical, l'Alfons Reverté, sempre m'ha anat guiant. Va buscar la manera de què la meua veu es pogués sentir dintre d'aquest context sonor, que és el de la sala gran del Liceu. Ell tenia els seus dubtes de si la meua veu es podria sentir per damunt de l'orquestra, i això també es així perquè ell tampoc sabia com se sentiria tot plegat, quines serien les característiques sonores. No s'amplifica mai, és la característica principal de l'òpera.

La Gata perduda, al Gran Teatre del Liceu de Barcelona

Records de Broadway, dirigida per Toni Font.
Imatge: Júlia Cortina

Aleshores, no sabien com sonaria amplificat, què havia de fer-hi jo amb la meua veu, no sabien fins on demanar-me o què em podia permetre jo pel que fa a volums. Aleshores, ell sempre va procurar tirar en amunt que no pas ser conservador. Això va fer que fins a dies vista de l'estrena de l'òpera, que no va ser fins tres dies abans de l'assaig general que no va arribar l'orquestra i no vam començar a treballar amplificats, etc. No sabia com havia de cantar, tècnicament, i llavors vaig estar buscant maneres diferents de cant a les que jo estic acostumat. Sí que em vaig adonar aquí que gran part dels assajos musicals, van ser per entendre'ns, per buscar marques entre el director musical, l'orquestra i jo. Va ser la feina més gran perquè a l'hora d'estar interpretant, posant l'orella o mirant alguna de les pantalles que envoltaven l'escena, ens poguéssim entendre entre nosaltres anéssim tots de la mà. Amb tanta gent actuant era un gran repte.

Surto molt enriquit de coneixements. Mai havia cantat amb una orquestra i menys encara amb una formació musical tan àmplia que l'Arnau Tordera va compondre quelcom, ja pensant que havia de ser amplificat, que es totalment contrari a la característica principal de l'òpera. Això volia dir una quantitat d'instruments més elevada del que es habitual.

On t'imagines que t'agradaria ser professionalment d'aquí a 10 anys?

D'aquí a 10 anys en tindrè 45 o 46. Normalment, els actors, quan arriben a aquestes edats no tenen tanta energia, no fan tantes funcions en paral·lel que a vegades estàs fent doblats, triplets o quadruplets en un sol dia i estàs en tres projectes a la vegada a la mateixa setmana. L'habitual és que les energies es vagin acabant i que la gent tendeixi a donar classes, tenir menys feines però més ben seleccionades. En el meu cas, no em puc queixar, fins a la data tot ha anat molt rodat, d'encadenar projectes i, per sort, no m'han desgastat. En 10 anys potser el gran objectiu és que continuïn havent-hi projectes, de tant en tant grossos, com és el de *La Gata*, que sempre és una experiència preciosa. Però paral·lelament, no haver abandonat tampoc alguns projectes més de teatre petitó, que és fins ara on més he treballat i també són els projectes més personals normalment, creant una cosa més artesanalment, més pròpia.

És a dir, seguint fent teatre. Una de les grans dificultats d'aquesta carrera, és que és una carrera de fons, com es diu moltes vegades, i és gairebé també un clixé, però és així. Moltes vegades, d'actors especialment de musical que han superat els 40-45 i segueixen en actiu no en senten gaire. Pot ser perquè hi ha gent molt preparada, molt jove i que té més energia, però també és veritat que és perquè molta gent pel mig ha anat desapareixent i buscant altres feines perquè s'han cansat, perquè els rebutgen o perquè ja no tenien més energia per invertir en aquest projecte. M'agradaria que no fos aquest el meu cas.

Consell de Redacció

El flautista d'Hamelin, al Teatre Aquitània de Barcelona

Si t'ho diuen, no t'ho creuràs!

Tot el material per a realitzar les teves
reformes amb un finançament increïble!!!

**A Badagres ho tens fàcil,
a Badagres ho tens tot**

Finançament
de fins a 24
mesos sense
interessos*

*Finançament subjecte a l'aprovació de l'entitat financera corresponent.

Badagres

www.badagres.com

**BADAGRES
COMPROMÈS**

Badagres patrocina
l'equip de futbol adaptat
de l'AEB BADALONES

TANATORI DE
BADALONA

Atenció 24h.
93 497 0 497

Oficina del Centre
93 807 36 45

C/Francesc Layret, 84
Laborables: de 9:30 h a 18:00 h

2 hores
PÀRQUING GRATUIT
per a tràmits en l'oficina del centre

El teu pressupost online a:
www.tanatoribadalona.com

**Confiança, proximitat
i professionalitat,
al vostre servei.**

L'espoli franquista als ateneus

De què parlem quan parlem de l'*Espoli franquista als ateneus*? En poques paraules, estem descrivint una confiscació a la força de béns i patrimoni de moltes de les entitats del país, sí, però hi ha quelcom més. El que ens mostra realment l'espoli és el que som com a moviment, el que érem i el que serem, perquè quan parlem de l'espoli franquista als ateneus hem d'entendre aquestes requisites com un mètode per un fi: el règim feixista volia eliminar la xarxa associativa del país. Així doncs, l'espoli ens parla d'una persecució política, i d'uns valors ateneístics perseguits -culturals, socials i democràtics- dels quals, més de 80 anys més tard, encara fem gala.

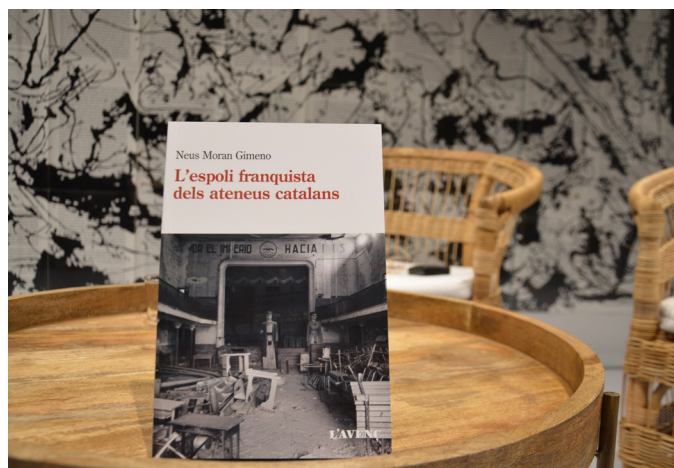
El més greu, però, són els darrers 40 anys. Acabat el franquisme, i fins avui, no s'ha pres cap mesura política des de l'Estat pel retorn d'aquests béns, ni per la memòria d'aquestes víctimes polítiques. Vam pecar d'ingenuïtat esperant que amb la caiguda del franquisme les solucions vinguessin soles.

A la Federació d'Ateneus de Catalunya hem estat treballant en el projecte "*Els Ateneus no oblidem: Retorn i Memòria*" des de 2014, quan a l'Ateneu Barcelonès es van reunir diferents entitats de l'àmbit associatiu que havien patit aquest terrible espoli i que, en molts casos, encara es troben lluitant per recuperar tot el seu patrimoni. Neus Moran, doctora en Història Contemporània, ha estat l'encarregada d'elaborar l'estudi que ha permès establir l'espoli com un mecanisme repressiu de primer ordre que buscava castigar als enemics ideològics i esborrar els llaços socioculturals del país. Un saqueig metòdic i ben planificat de, com a mínim, 298 propietats immobles pertanyents a 232 entitats diferents de Catalunya.

L'objectiu del projecte és triple: **DIFUSIÓ**, **RECONeixEMENT** i **REPARACIÓ**. Amb aquestes primeres dades a la mà hem començat a moure el missatge a través d'exposicions, llibres, taules rodones, assessorament legal a entitats, reportatges a ràdio i TV... i, més important, després de 40 anys d'espera volíem que es passés de la voluntat política als fets, i així ho vam fer saber en reunions amb diferents partits polítics i en esmenes impulsades al Congrés de cara a la nova Llei de Memòria Democràtica de l'Estat.

Exposició "Quan s'enduen el país: l'espoli franquista als ateneus de Catalunya"

L'espoli franquista dels ateneus catalans. Autora: Neus Moran

El resultat és ambigu. Tot i incloure algunes de les reclamacions que hem fet des dels ateneus, ens trobem amb una llei excessivament imprecisa a l'hora de referir-se al retorn dels béns espoliats pel franquisme. La nova llei, això sí, obre les portes als ateneus per reclamar el patrimoni espoliat via judicial a l'atorgar a les entitats, per fi, l'estatus de víctimes. La feina ara és fomentar estudis que permetin demostrar a l'Estat aquestes continuïtats amb les antigues entitats espoliades. És vital, no per romanticisme, sinó per justícia i utilitat. Volem recuperar allò robat, per poder fer bé la nostra feina, com hem fet històricament, pels socis i pel país. I per això és clau seguir coordinant-se.

Arnau Sorribes

Àrea de Comunicació de la
Federació d'Ateneus de Catalunya

Sabies que...

17

L'Orfeó Badaloní en la diana de les dues dictadures del segle XX

L'Orfeó va patir uns quinze anys clausurat i fou també espoliat pel franquisme

Com sabeu, l'Orfeó Badaloní és una entitat cultural més que centenària. Ara bé, cal tenir present que pel seu catalanisme declarat fou represaliada fortament pels dos règims dictatorials que va haver-hi al segle XX a l'Estat Espanyol.

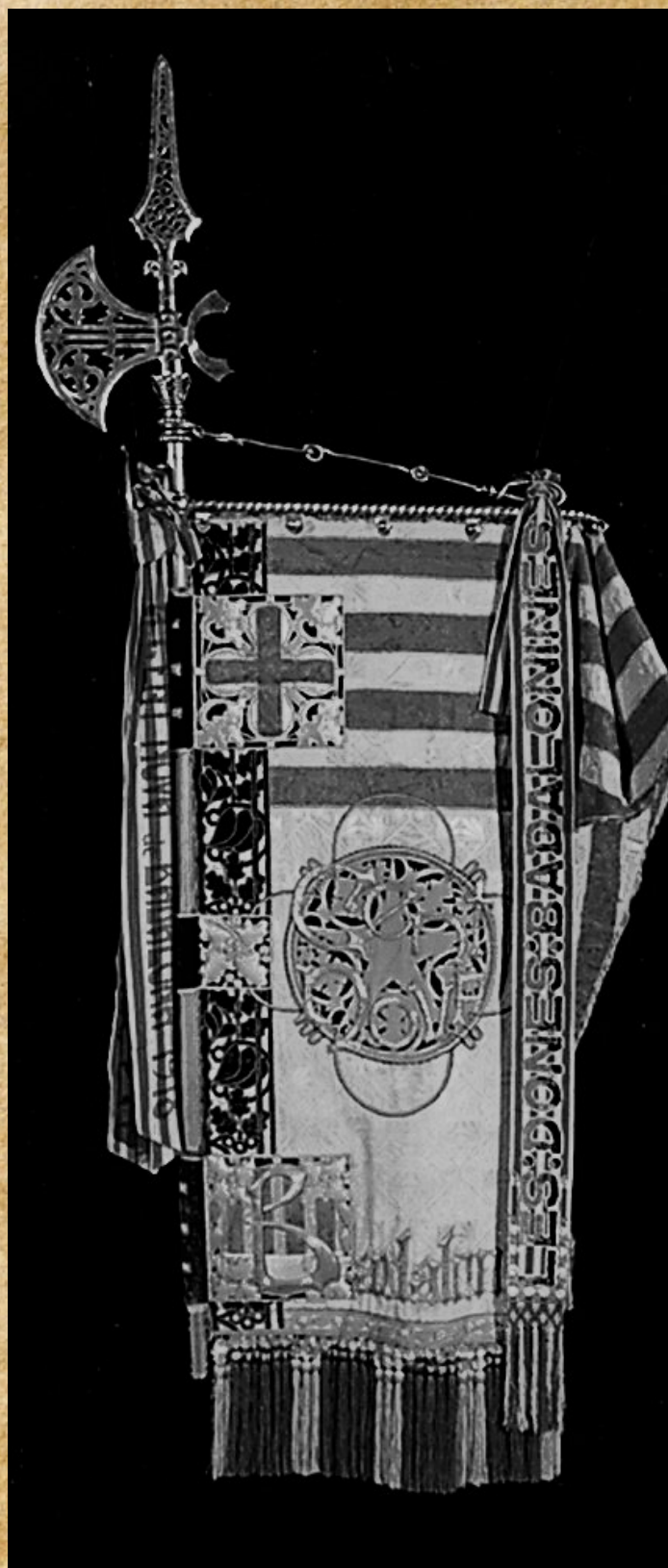
Amb tan sols tres anys de trajectòria va ser clausurat entre 1924 i 1930 durant la Dictadura de Primo de Rivera i els primers mesos de la "Dictablanda"; i després, entre 1939 i 1948 (uns mesos abans funcionava interinament fins a ser legalitzat), per la dictadura de Franco.

Les autoritats badalonines franquistes clausuraren la seu social i s'emportaren els béns mobles de l'interior en un marc repressiu derivat de la Guerra Civil el 1939. Quan l'Orfeó, fruit de diferents gestions i complicitats, i sota la mirada atenta de les autoritats i la censura, va tornar a reactivar activitats uns nou anys més tard, ho va fer obrint una nova etapa en una part de lloguer de l'edifici del Cor de Marina a la Rambla.

L'Orfeó Badaloní, d'integrar a Gent Nova a la clausura

L'Orfeó Badaloní va fundar-se l'any 1921 i va ser acollit al local del Centre Català-nista Gent Nova situat des de novembre del 1903 als carrers Canonge Baranera - d'en Cueta -, números 51, 53 i 55 i Sant Francesc d'Assís, 58 i 60.

Els associats de Gent Nova, reunits en assemblea reglamentària el diumenge 8 de gener de 1922, i davant l'empenta de l'Orfeó Badaloní, acordaren ingressar-hi col·lectivament. L'Orfeó passà a fer-se càrrec del local i de les pertinences de l'entitat autodissolta.

Senyera de Gent Nova. Font: Arxiu OB

Sabies que...

18

A conseqüència del seu catalanisme, l'Orfeó va patir una primera clausura per ordre governativa durant gairebé sis anys entre setembre de 1924 i abril de 1930, pels efectes de la dictadura de Primo de Rivera. Durant el llarg tancament, 112 socis protectors van permetre conservar el local i els béns mobles amb les seves quotes. Una gesta impressionant de resiliència i solidaritat badalonina, i més si tenim en compte com l'Orfeó Català fou suspès quatre mesos l'any 1925 i va tornar a obrir després de comprometre's amb el governador Milans del Bosch d'abstenir-se de "toda actividad política" i respectar "la Unidad de España, base angular de la legalidad constituida".

L'Orfeó es reactiva però torna a ser represaliat

A partir de 1930, l'Orfeó Badaloní va obrir una segona etapa que va esdevenir brillant en un context de dinamisme del món associatiu i cívic durant l'etapa republicana. La massa coral va ser dirigida amb gran encert pel mestre Jaume Costa i Castellà, i les seccions de teatre, excursionista, escacs i el butlletí intern, juntament amb el Foment de la Sardana i l'Esbart acollits al local social, van prendre gran volada.

Aquesta trajectòria va estroncar-se amb la sublevació militar i d'extrema dreta fallida, l'inici de la Guerra Civil i d'un període revolucionari a la rereguarda el juliol de 1936. És important assenyalar, respecte a la trajectòria artística de l'Orfeó Badaloní, com la interpretació de cançons amb contingut religiós i la relació de l'entitat amb societats catòliques o bé amb l'església va interrompre's en el marc revolucionari existent.

Després d'una sagnant conflagració, amb un enorme pes del cost humà i material, a més d'una fractura social i política, les tropes franquistes van entrar a Badalona el 27 de gener de 1939.

La Guerra Civil tocava la seva fi, però l'exili i la repressió per part de la nova dictadura de caire feixista va imposar-se sense contemplacions. En l'àmbit intern de l'Orfeó, però, abans de finalitzar la guerra, va haver-hi la pèrdua de dos dels principals referents musicals, fundadors i mestres directors, Antoni Botey i Jaume Costa, aquest darrer en actiu i director de l'Escola Municipal de Música. Anteriorment, el mestre i fundador Salvador Valls havia traspassat el 20 de setembre de 1936.

Els franquistes van entrar al local de l'Orfeó Badaloní que va ser espoliat: la biblioteca, l'arxiu i altres béns (instruments musicals, mobiliari, documentació...), fins i tot les fustes de l'escenari van ser desmuntades! Les partícels de les cançons, els llibres de la biblioteca, que era un patrimoni cedit a l'Orfeó per Gent Nova... van quedar amuntegats en dipòsits municipals. L'entitat, per la voluntat coercitiva de les autoritats municipals franquistes va desaparèixer de facto (els béns mobles van ser espoliats) i va perdre l'ús de la seva seva social, desapareixent la seva petjada artística i cultural.

L'Orfeó Badaloní emmudí com tantes i tantes entitats arreu del país. Pel cronista de l'Orfeó, Antoni Ballesteros, quedà 'anihilat, anorreat, dissolt... L'Orfeó era ferit de mort i li caldrà ressuscitar, un altre cop, d'entre les cendres...!'. La Senyera de l'Orfeó (i també la històrica de Gent Nova), com en l'anterior dictadura van romandre guardades en una caixa; de l'altra costejat el 1937, no en coneixem més dades (el butlletí intern de juliol informava que es presentaria el dia 18 en un acte a benefici de la Casa de Guariment local).

Edifici històric del Centre Catalanista Gent Nova, després de l'Orfeó Badaloní, carrer d'en Cueta cantonada amb el carrer Sant Francesc. Font: Arxiu OB

Sabies que...

19

Font: Arxiu del Museu de Badalona

Tanmateix, en una instància del 12 de maig de 1948, Enric Sabater demanà a l'Ajuntament el retorn, entre altres objectes, de la Senyera de l'Orfeó. No hi havia més opció, tot esquivant el vent contrari, si es volia conrear la llavor cultural i patriòtica de l'Orfeó, amagada sota la censura o bé tolerada en la seva condició sentimental, sense translació en cap projecte polític (per exemple, l'autorització per cantar 'El Cant de la Senyera' ja l'any 1951).

A l'entorn de l'Orfeó Badaloní, el recompte d'antics cantaires, socis protectors i amics era desconsolador en els primers moments, *'sols, una petita espurna espiritual a dintre cada cor que estimava l'Orfeó'*,= assenyalava Ballesteros. Tot i la mordassa del règim militar, l'empenta civil va moure els fils per revifar l'entitat; així transcorregueren uns quants anys d'intents fallits fins a aconseguir-ho: va ser a finals de 1947. La nova seu social s'establiria en un nou lloguer a l'edifici del Cor de Marina (les circumstàncies d'aquest segon període de repressió i clausura van ser molt més aclaparadores i persistents que durant la dictadura de Primo de Rivera).

L'Orfeó Badaloní perd el local i les pertinences

L'esgotament humà i material havia fet interrompre les activitats públiques de l'Orfeó Badaloní entre finals de 1937 i el 1938 (l'Orfeó Català també s'hi va veure obligat per les circumstàncies el mateix any). Una situació comuna a moltes entitats locals com per exemple a l'Ateneu Obrer de Badalona, on les activitats instructives i culturals, sinó somortes, eren testimonials en el darrer any de guerra. Presumiblement ho va ser a conseqüència de les enormes dificultats quotidianes de la població (racionament de queviures, bombardeigs aeris, lletes...) i el propi curs d'una guerra que perdia el bàndol republicà.

També la destrucció de documentació que podria ser comprometedora pel tarannà catalanista i col·laboratiu amb institucions

republicanes podria haver estat un fet: ens falten totes les actes de junta del període republicà. Potser van ser destruïdes abans de l'entrada dels feixistes per por a la repressió, o bé van ser decomissades per les noves autoritats i van servir de font d'informació amb finalitats repressives, ja que diferents socis les van passar per causes judicials.

El final de la guerra i la repressió del nou règim portà a la desaparició de tota una xarxa associativa d'àmbit popular (de caire obrerista, catalanista, republicana, d'esquerres...) que configurava des d'un punt de vista cívic i cultural la diversitat del país. Inoculant la por repressiva intentaren aturar el curs de la història, cosa que va ser motiu d'un endarreriment social i cultural respecte d'altres països de tradició cívica i democràtica.

Per contra, per exemple en el cas del Círcol Catòlic, assaltat i cremat per revolucionaris el juliol de 1936, va poder activar-se públicament no sense dificultats, amb diferents gestions i influències el maig de 1939. Això assenyalava el dietari de Josep M. Cuyàs i Tolosa en el primer acte celebrat a l'antic local del Casino Apollo: *'es nota la falta de jovent masculí, encara incorporat'*. El Círcol va establir-se a l'edifici amb el teatre que encara gestionen, amb una recent operació de compra, a la carretera enfront de l'Ajuntament. Del control ferri franquista, però, ningú se n'escapava fàcilment.

L'Orfeó no va tenir cap oportunitat per continuar, espoliat i sense local, i amb els seus antics integrants disseminats. Des del punt de vista legal tot just s'iniciava un període repressiu i dictatorial, molt restrictiu i de submissió als postulats oficials, i la magnitud dels problemes quotidians impossibilitaven també que amb prou feines es pogués pensar en activar l'Orfeó com entitat particular a curt termini. A diferència d'altres entitats corals locals, per la seva empremta i tra-

Sabies que...

20

jectòria, no li permeteren reprendre les activitats durant bastants més anys i de forma molt controlada.

A mitjans de 1947, un grup d'antics socis i cantants constituïren una comissió gestora per tal de redactar un avantprojecte d'estatuts i sol·licitar el permís oficial per tal d'actuar com a 'Orfeó Badaloní'. Les gestions de la comissió van aconseguir, gràcies a la voluntat del Cor de Marina, que es pogués comptar amb l'arrendament de la sala d'actes amb l'escenari i altres dependències per secretaria-biblioteca i sales d'assaig. La maquinària cívica es començava a posar en marxa. El cercle d'amistats i coneguts, i la transmissió familiar tornava a activar-se.

La recuperació parcial de material de l'Orfeó

El mestre Francesc Solà i Jordà seguia les petjades d'on es trobava el material requisat, buscant on podia haver anat a parar. Solà, que en l'anterior etapa de l'Orfeó Badaloní era responsable de la secció d'infants i de la corda de segons tenors, va fundar l'Orquestra de Cambra de Badalona el 1946. D'una manera diguem-ne oficiosa va anar recuperant pel seu compte tot el que no hi havia dubte que era propietat de l'antic Orfeó Badaloní d'entre els elements que es trobaven als dipòsits municipals. A l'Arxiu de l'Orfeó hem localitzat un document de l'Ajuntament de Badalona, en què s'explica que el 27 de novembre de 1945 s'acordà lliurar al mestre Solà una sèrie de partitures de l'Orfeó Badaloní: 'Orden de partituras del 'Orfeó Badaloní' [entre cometes el nom de l'entitat] existentes en el archivo que se entregan al profesor de música don Francisco Sola, de conformidad

con lo acordado por la comision municipal permanente en sesion celebrada el dia 27 de noviembre de 1945'. Tanmateix, també a l'Arxiu de l'Orfeó, però sense data d'expedició, si bé a la capçalera del full apareix 'Orfeó Badaloní' entre cometes i 'Paseo del Caudillo, 11 Badalona'—que era l'adreça del local a l'inici de la tercera etapa i que, per tant, situem a partir de l'any 1948—, amb la 'relación de las partituras propiedad del 'Orfeó Badaloní' y que pasamos a consideración del sr. Antoja, delegado local del Movimiento de Educación Popular'. Si bé l'ordre és diferent, es tracta de les mateixes partitures, tot i que hi ha alguns títols guixats i molt possiblement l'escrit era per reconèixer la propietat per part de l'entitat. Aquest document segurament anava aparellat amb un altre amb la mateixa capçalera i amb data de 2 de desembre de 1948, en el qual l'Orfeó fa una 'relación de objetos pertenecientes al 'Orfeó Badaloní' y que fueron recogidas por el servicio de recuperación del exmo. Ayuntamiento de Badalona en 1939'. S'esmenta que 'fueron recogidas por el servicio de recuperación del exmo. Ayuntamiento de Badalona en 1939': '2 mesas escritorio; 500 sillas madera; 1 armario biblioteca, libros y mesa lectura; 200 carpetas carton orfeonistas; 8 mesas marmol rectangulares (café); 3 estufas salamandras; 1 armario archivo de música; servicio completo de café compuesto de, vasos, tazas café, vasos licor, cucharas y platillos; 1 estanteria café; 2 mesas madera; cortinajes grandes escenario (ropa), 4 minimax, 1 nevera, 1 armario fichero, 1 mesa ping-pong, 1 si-cros-til, 1 armonio (lo tiene según referencias la parroquia de Cañet; de momento no lo reclamamos teniendo en cuenta el uso que se le dá en la actualidad); 1 mesa marmol redonda, grande; 4 mesa marmol redonda pequeñas'.

Sala d'actes de l'entitat els anys trenta del segle XX. Font: Arxiu OB.

Sabies que...

21

El 29 de gener de 1950 va tenir lloc una reunió general ordinària en la qual es va fer un balanç de les activitats de l'Orfeó des de febrer de 1948. L'inici era la reunió convocada el febrer de 1948 per 'un grupo de entusiastas y activos elementos de nuestro antiguo 'Orfeó Badaloní'' on es va tractar les sol·licituds enviades al governador civil i a l'alcalde de Badalona amb l'objectiu d'aconseguir la reobertura de l'entitat; i també designar dies i hores d'assaig per a les 'cordes' de la massa coral. L'actual president Sabater contactà amb els futurs membres de la junta directiva per posar en marxa l'entitat i amb la conformitat de tots prepararen uns nous estatuts interns. Seguidament, passaren a gestionar amb l'Ajuntament la devolució d'objectes de l'Orfeó Badaloní dipositats en els dipòsits municipals per part del 'Departamento de Recuperación al ser liberada nuestra Ciudad'. Com a primera recuperació 'nos fue entregada nuestra Senyera en magnífico estado de conservación, tal y como Vds han podido comprobar al contemplarla en cuantos conciertos hemos celebrado', afegint que 'queremos hacer constar nuestro agradecimiento al Excmo Ayuntamiento por las grandes facilidades que nos ha proporcionado a fin de poder llevar a feliz término la misión que teníamos encomendada'. Una vegada recuperades les partitures i partícels, van ser classificades per l'arxiver i van ser lliurades al mestre director Francesc Solà perquè prepari les classes i els assaigs.

El president de l'Orfeó, Enric Sabater, adreçà el 15 de novembre de 1956 una instància a la tinència d'alcaldia de Cultura de l'Ajuntament de Badalona. La qüestió de fons era l'harmònim de l'Orfeó que es trobava al local de l'entitat 'con anterioridad a nuestra guerra de Liberación'. Sabater explica a l'exposició de motius que en el transcurs de l'any 1939 'no reorganizada aún la constitución de la entidad, se creyó hacer entrega de dicho armonium a la Parroquia del Santo Cristo de Cañet, donde se encuentra'. En aquest punt el president obvia la clausura i l'espoli de l'Orfeó, i sense entrar en detalls parla que va lliurar-se l'instrument musical (la primera instància que va adreçar sobre el retorn de les propietats l'any 1948 no hauria de tenir tot l'efecte que demanava). Ara, però, l'Orfeó insistia en què en necessitava un per a fer més eficaç el mètode d'ensenyament i, amb la idea que no seria prudent 'privar a la mencionada parroquia del que viene usufructuando', Sabater

sol·licitava estudiar la possibilitat que 'nos sea autorizado valernos del que se encuentra en la Escuela Municipal de Música cuyo servicio en dicho centro es casi nulo'.

Hem documentat un esborrany a mà del president Enric Sabater, tot i que no hi consta qui és el destinatari ni la data (és de suposar que seria destinat a l'Ajuntament i proper en el temps), en què s'explica com l'Ajuntament en sessió plenària ha decidit concedir l'harmònim a l'Orfeó com a usufructuari, i per aquest motiu Sabater demana que es cursin les ordres oportunes perquè la brigada municipal el traslladi a l'estatge social des de l'Escola Municipal de Música. Seguint la qüestió, cal dir que en l'inventari del local de l'Orfeó l'any 1960 hi consta un harmònim.

La petjada de l'Orfeó i l'impuls de la Federació d'Ateneus en el marc de la Llei de Memòria Democràtica (20/2022, de 19 d'octubre)

Tota una odissea de gestions encara no closes en el moment en què escric aquest article és el que estic experimentant al Registre de la Propietat de Badalona per tal d'obtenir informació precisa sobre la propietat del local on estava la seu històrica de l'Orfeó Badaloní fins el 1939 (recordeu que no hi ha actes dels anys trenta i molt poca documentació en els arxius). De moment és una tasca infructuosa.

Com sabem, l'Orfeó estava instal·lat en un primer local fins a 1939, va patir la repressió del franquisme, fou clausurat i els seus béns decomissats. Què va passar amb el local?, quin règim hi tenia l'Orfeó?, drets de propietat, d'usufructuari...?

Quan l'Orfeó va aconseguir ser legalitzat de nou, ho va fer en un altre local, en una part de lloguer de l'edifici del Cor de Marina a partir de 1948. Si bé el mal ja estava fet, calia refer-se, i així es va fer, sense la seu històrica. D'altres vicissituds protagonitzaren l'esdevenir més proper.

Avui, la Federació d'Ateneus de Catalunya, impulsa fórmules de restitució dels béns espoliats d'11 ateneus catalans, entre ells l'Orfeó Badaloní, en el marc de la recent Llei de Memòria Democràtica.

Jordi Albaladejo

Hi ha opcions

22

Les Grans Famílies comparteixen allò que tenen i saben

Segur que en alguna ocasió us heu trobat amb un objecte que ja no us fa servei però que està en bones condicions per a continuar sent utilitzat. En trobar-nos així ho compartim amb l'entorn més proper (la família, els veïns, els amics...) a veure si els interessa.

Altres vegades, potser ens hem trobat en una situació especial que no podia ser acompanyada pels nostres contactes i no hem sabut a qui recórrer.

I, encara, potser heu volgut participar d'alguna campanya solidària i no sabíeu com coordinar-vos.

Us proposo que us afegiu a una Gran Família.

Les tecnologies poden ajudar-nos

Les tecnologies de la informació i la comunicació les portem a la butxaca i, alhora que suposen dificultats (residus, ones electromagnètiques, "distraccions", falses notícies), ens donen oportunitats per a fer un món millor.

Així, hi ha diverses plataformes que ens permeten "recol·locar" objectes que ja no volem. Segurament, la més coneguda és Wallapop.

Avui us presento *The Big Family APP* (la Gran Família), una organització amb seu a Argentona que promou l'intercanvi gratuït entre persones que viuen a prop, però també facilita l'enxarxament de persones amb objectius (o problemàtiques) semblants.

TheBig Family.APP

Principis

L'economia circular que proposa TheBigFamily és un intent de copiar la natura, on res no es llença i tot es reutilitza.

Es pot **Repensar** la forma de consumir **Reduint** el consum; **Reutilitzant** els objectes que altres llençarien i encara serveixen en comptes de comprar-los de nou; **Recuperant** els objectes que perden la seva funció inicial donant-los un nou ús; i finalment **Reciclant**.

Així, els residus passen a ser matèria primera.

Grup de WhatsApp al qual es pot accedir a través de <https://www.thebigfamily.app/>

Hi ha opcions

23

QUATRE PROPOSTES

Una xarxa per a compartir situacions especials de **CRIANÇA**

En entrar a l'enllaç <https://www.thebigfamily.app/> apareixen diverses opcions. La primera fa referència a la **CRIANÇA**, i permet trobar persones amb qui compartir les inquietuds respecte de la criança dels nostres petits (i no tan petits), o d'aquells que necessiten alguna atenció especial.

Vegeu els grups que hi podeu trobar (de moment, encara, reduïts):

- o Embarassades - o Quan encara no camina - o Abans dels 3 anys - o De 3 a 5 anys - o 6 i 7 anys - o 8 i 9 anys - o 10 i 11 anys - o 12 i 13 anys - o 14 i 15 anys - o Fins els 18 - o Ja han marxat de casa - o Ja podrien marxar de casa	- o Adopcions - o Buscant quedar-se embarassades - o TDAH - o Síndrome de Down - o Autisme - o Asperger - o Dislèxia - o Altes capacitats
---	---

Una xarxa per a **DONAR I REBRE**

Si accediu a la proposta de **REGALAR/REBRE OBJECTES**, i us hi adhereu, passeu a formar part d'un grup de persones que ofereixen o demanen coses.

En cas que algú cedeixi un objecte, i algú hi està interessat, les dues persones es posen en contacte de forma privada i acorden el lliurament del producte.

I tot això, sense diners pel mig! Totalment generós.

Una xarxa de **CONVERSA SOLIDÀRIA**

Aquest tercer grup serveix per a compartir temes o informacions de solidaritat, o que ajudin a les persones a abordar situacions complexes.

Així, es pot ajudar algú a trobar un cotxe a preus barats (però no per trobar ofertes de cotxes de gamma alta). Es pot ajudar a buscar habitatge, però no segona residència. O es pot publicar informació d'un mercat popular, per exemple d'artesanía, però no d'un centre comercial.

Finalment, no es poden publicitar empreses en general, però sí entitats de suport, solidaritat o ajuda social.

Una xarxa de suport pels afectats de la guerra d'**UCRAÏNA**

Una darrera opció ofereix informació de suport pels afectats de la guerra d'Ucraïna.

Com t'hi adhereixes

Per afegir-te a algun dels grups cal entrar al següent vincle <https://www.thebigfamily.app/> i seleccionar la teva opció. Això et porta directament a una pàgina de presentació de la xarxa i a un desplegable de grups. En successives seleccions cal anar triant l'opció que interessa fins a arribar a un enllaç d'invitació d'incorporació a un grup concret.

Hi ha opcions

24

En el cas del Barcelonès, cal triar, fins i tot, el districte:

El Barcelonès

¿A quin districte visc ?

Badalona:

Districte 1 districte 2 districte 3 districte 4 districte 5 districte 6

Barcelona:

Ciutat vella L'eixample Sants - Montjuïc Les corts Sarrià - St. Gervasi
Gràcia, Horta - Guinardò Nou Barris Sant Andreu Sant Martí
Can Baró

L'hospitalet de Llobregat:

Districte 1 districte 2 districte 3 districte 4 districte 5 districte 6

Sant Adrià de Besòs

Santa Coloma de Gramanet:

Districte 1 districte 2 districte 3 districte 4 districte 5 districte 6

A la web trobem un desplegable de grups. En fer clic al districte on visquem, la pàgina et redirigirà automàticament al grup de WhatsApp per unir-te.

Inicialment, els grups es gestionen a través de Whatsapp. Quan el volum de participants creix, aleshores es passa al Telegram, que permet garantir la privacitat dels participants d'una forma més adequada.

Com funcionen els grups de donar i rebre

Els grups funcionen de forma 'Semi Auto Gestionada', amb un únic administrador, que només intervé en cas que es detectin males pràctiques d'alguns dels seus membres. Es pretén que en el grup només s'hi mostrin missatges d'acord amb els principis del projecte, i es rebutgen totes aquelles expressions que no fan referència a oferir i demandar.

L'ofertant sol penjar una fotografia de l'objecte que cedeix, en les condicions que ho farà, i indicant-ne les dimensions, si és el cas.

La persona interessada ho manifesta al grup, i llavors s'inicia la conversa de forma privada entre les dues persones involucrades.

Excepcionalment es poden publicar els enllaços oficials de recerca de persones desaparegudes, o campanyes solidàries locals.

Un projecte en creixement

En aquests moments TheBigFamily està preparant una aplicació que permeti ampliar les opcions, de forma que els usuaris puguin veure tot el que passa a prop seu, i no només a la seva localitat; on puguin decidir quines notificacions reben i quines no; decidir si mostrar el seu número de telèfon o no; poder tenir una atenció especial per a aquells que més ho necessiten i tantes i tantes coses que ajudarien a fer un món més equilibrat...

Si voleu formar part d'aquesta Gran Família, de ben segur que hi sereu benvinguts.

Comuniqueu-vos-hi a través d'aquesta adreça electrònica info@TheBigFamily.APP.

Xavier Figuerola Sacasas
(consum@orfeobadaloni.cat)

L'Associació per a l'ECONOMIA DEL BÉ COMÚ de Catalunya, de la que vam parlar al butlletí del passat mes d'octubre, està fent una recol·lecta econòmica per a promoure els seus valors fundacionals. Si voleu participar-hi podeu fer-ho a través del següent enllaç: https://www.migranodearena.org/ca/repte/ebc-l-economia-del-futur-que-no-deixa-ningu-enrere?utm_source=Socis+i+simpatitzants&utm_campaign=3e8ea10b2a-EMAIL_CAMPAIGN_2020_05_11_10_27_COPY_01&utm_medium=email&utm_term=0_e7b77f96f6-3e8ea10b2a-189543377

L'objectiu és arribar als 2.000 €. Hi ajudem amb alguna aportació per petita que sigui?

Avui entrevistem a... Lua Cairó Rios

La Lua té 12 anys i fa Teatre Musical a l'Orfeó Badaloní l'Ateneu

Com vas conèixer l'Orfeó?

Doncs jo volia fer teatre i la meva mare va buscar i va trobar l'Orfeó.

Què és el que més t'agrada d'aquesta activitat? I el que menys?

Les obres de teatre. El que menys m'agrada són els exercicis per escalfar la veu.

T'agradaria provar alguna activitat diferent a la que ja fas a l'Orfeó?

Sí, cant.

Què vols ser en un futur?

Jo vull ser cantant.

Un color.

El lila.

Tens mascota? Si no la tens, quina t'agradaria tenir?

Sí, tinc un gat.

A on t'agradaria viatjar?

A Califòrnia.

L'últim llibre que has llegit.

Heartstopper 3.

Cançó que ens recomanaries escoltar.

Adderall Brain, de la sèrie Ginny&Georgia.

Frase que et defineixi.

No ho sé.

Si poguessis fer realitat un somni, quin seria?

Ser cantant famosa.

S'apaguen els llums i comença el viatge:

La història d'Artaban, el quart rei d'Orient

"Artaban, la llegenda del quart rei mag" 2019. Teatre Condal.

“**Artaban**”. Aquest era el nom del quart rei d'Orient. Sí! Hi havia un altre rei mag a més dels famosos Melcior, Gaspar i Baltasar. Diuen que portava un diamant, un robí i una perla com a ofrena per oferir al final del seu viatge, però que no va poder arribar al seu destí. Sona interessant oi? Aquest Nadal pots descobrir la història d'aquest misteriós rei a través d'una preciosa obra de teatre musical que et tornarà a fer sentir com un nen: “Artaban, la llegenda del quart rei mag”. I atenció! Perquè els encarregats d'acompanyar-lo en la seva aventura són els integrants d'A Grup Vocal, grup que ja fa anys que forma part de la família de l'Orfeó Badaloní.

A Grup Vocal i Artaban emprendran el seu viatge el proper 27 de desembre. Què els espera pel camí? Segurament moltes aventures i perills! Moments molt divertits i plens de màgia, i d'altres moments més difícils. Un viatge que ens pot ajudar a aprendre que les grans missions són tan importants com els petits gests que fas al llarg del trajecte, que la felicitat és molt més gran si pots compartir-la i que

és en els moments difícils quan més hem de confiar en nosaltres mateixos. Tot això, amb música, coreografies plenes d'energia i molt d'humor.

“Artaban, la llegenda del quart rei mag” es podrà veure al SAT! Teatre, de Sant Andreu, a Barcelona, els dies 27, 28, 29 i 30 de desembre i els dies 2, 3 i 4 de gener.

Al llarg dels set anys de vida del projecte, Artaban ha visitat un bon grapat de teatres per tot Catalunya i ha emocionat arreu, no només els més petits, que esperen els reis amb aquella il·lusió d'infància, sinó també als adults que els han acompanyat i han tornat a descobrir el nen o la nena que encara porten a dins.

Enguany, el nostre príncep de les estrelles, farà temporada a Barcelona, després de la seva primera estada a la ciutat el Nadal de 2018, al Teatre Condal.

Un projecte cuit a foc lent...

Marc Sambola és un dels compositors i directors musicals més destacats de Teatre Musical a Catalunya. Recentment ha guanyat el premi a la millor composició original als Premis de la Crítica pel musical *La filla del mar*. També és autor de musicals com *Tom Sawyer detectiu*, *Les històries Naturals* o *Sihir i la nit de reis*. Com a director musical i arranjador cal destacar *Ojos verdes*, *Miguel de Molina in memoriam* o *Ocaña, reina de las Ramblas*.

Va començar a treballar en el projecte d'Artaban fa cosa de set anys i, amb l'ajuda de **Yasmina Rincón** (lletres i coach d'interpretació), **Marc Rosich** (dramatúrgia), **Marc Angelet** (direcció escènica) i **Bealia Guerra** (coreografia), l'ha fet arribar al musical de gran format que és ara.

Una formació estable i experimentada...

Al llarg de tot aquest llarg procés, Marc Sambola ha comptat amb el talent d'A Grup Vocal, formació vinculada a l'Orfeó Badaloní i que, sota la seva direcció, s'ha erigit com un dels grups vocals amb més espectacle sobre l'escenari, amb una gran intuïció musical, potència vocal i coreografies plenes d'energia.

A Grup Vocal ha estat cor resident als programes "Tu Cara Me Suena" d'Antena3 i "Operación Triunfo" de La 1 de RTVE, i van ser finalistes al concurs "Oh Happy Day" de TV3, entre d'altres. Al llarg dels seus 10 anys de vida, han actuat arreu de Catalunya, a destacar el cicle "Veus Pedrera Endins" a la Casa Milà de Gaudí, el Festival Internacional de Música de Cantonigròs, a la Cripta de la Colònia Güell, al Teatre Coliseum, al Tívoli i al Teatre Condal de Barcelona.

"Estic preparat: tinc el millor equip per a viure la meva aventura! I tots tenim moltes ganes de conèixer nous amics que ens hi vulguin acompanyar".

Artaban, Príncep de de les estrelles

Falten poques setmanes perquè Artaban arribi al SAT! Teatre, del barri de Sant Andreu de Barcelona. Si voleu acompanyar el príncep de les estrelles en el seu viatge, podeu adquirir les vostres entrades a la web del teatre: <https://www.sat-teatre.cat>. Esteu preparats per viure una gran aventura de Nadal? Artaban i els seus inseparables amics d'A Grup Vocal us esperen amb els braços oberts per conduir-vos en aquest trepidant viatge. No us el perdeu!

A Grup Vocal

Que vingui la llum!

Encara queden molts dies de fred, i les nits seran llargues uns quants mesos més.

Però passat Nadal ja albirem la llum. I aquesta certesa m'ha portat a pensar en llibres que aportin noves llums, mentre esperem els desitjats dies més llargs i lluminosos.

Us voldria transportar a les llums canviants del llac de Banyoles. A cada estona que el mires veus que la llum i el paisatge es mostren diferents (això també ens passa a casa nostra quan mirem les tres xemeneies, o el pont del petroli...).

Faig referència a Banyoles perquè us vull parlar del llibre **UN LLOC EN EL TEMPS** escrit per **Quim Español** i editat per **Edicions de 1984**. En aquesta novel·la trobareu una història de retorn a la infantesa i als dies de llums brillants, amb una escriptura gairebé poètica, que ens parlarà d'uns fets ocorreguts al voltant de Banyoles i que també escodrinya en la memòria del nen que va ser el protagonista. I alhora trobem uns fets monstruosos viscuts en aquells temps. Us recomano molt aquest llibre. Quan l'acabeu sabreu que, sense quasi notar-ho, heu estat llegint una obra de gran literatura..

La llum també pot ser humor, però l'humor també pot ser rigorós. Us proposo un llibre, **ALLEGRO MA NON TROPPO** de **Maria Carlo Cipolla**, publicat per **La segona perifèria**. És un llibre que reuneix dos assajos. El primer es titula: **El paper de les espècies (i del pebre en particular) en el desenvolupament econòmic de l'edat mitjana)**. Aquest aparent assaig és una paròdia meticulosa i

molt divertida dels estudis acadèmics clàssics. El segon assaig, el més interessant des del meu punt de vista, és la **Història de l'estupidesa**. L'assaig ens mostra i descriu les diferents tipologies de les persones i el famós diagrama que ens explica que l'estupidesa la trobem arreu i en diferents graus. Aquest llibre pot ser un bon antídote per evitar, tant com puguem, de ser estúpids. Crec que és un llibre de lectura obligada.

I seguint amb la llum riallera. També està bé riure'ns de nosaltres mateixos per vèncer l'estupidesa.

Fa uns dies la badalonina **Eva Santana** ens va presentar un divertit llibre que ha escrit de manera conjunta amb l'escocesa **Claire Smedley**, acompanyat d'unes simpàtiques il·lustracions. El llibre es titula **SÓN BOJOS AQUESTS CATALANS**, editat per l'editorial Cossetània. En el llibre trobareu reflexions al voltant de la caca, els burros, els petards o el pa amb tomàquet. Podreu veure la sorpresa que els nostres quotidians costums poden causar a algú que ens mira de fora. Però el llibre no serveix només als de dins de casa, també hi ha una edició en anglès per advertir d'algunes peculiaritats dels catalans, als que poden venir de fora o que ja estan entre nosaltres i que els ajudarà a sobreviure al nostre humor i als nostres costums.

I quin moment més lluminós és el de tenir un infant a la falda i anar descobrint infinitat de coses, i buscant o observant fins el darrer detall?

Si mireu el llibre **Riu avall**, escrit i il·lustrat per

El racó del llibre

29

Magnus Weightman, traduït per **Marta Salvadó** i editat per **editorial Baula**, podreu gaudir, pàgina a pàgina, del descens d'un aneguet de goma que s'ha escapat de les mans del seu amic riu avall. En el curs del riu podreu veure infinitat d'activitats i de paisatges que ens trobem al llarg del seu curs. És un bonic llibre de descoberta, de cerca i de construcció d'històries i llenguatge, amb final feliç. A vosaltres que ja sou grans i sabeu llegir us ho puc dir: al final del riu trobareu l'aneguet de goma perdut. Aquest llibre pot ser molt adequat per a nenes i nens a partir de cinc anys.

I, mentre anem llegint, esperem amb candeletes que vingui la llum.

Bon Nadal.

Gerard Remendo
Llibreter Saltamartí Llibres

Breus

Nou espai virtual per socis i sòcies

Arriben novetats que milloraran l'experiència de les persones associades a l'OB l'Ateneu. Gràcies a la tecnologia del nostre gestor de persones associades en línia, *Berry*, serà més fàcil, cadascú podrà accedir a la seva zona privada a través d'un correu que facilitarem. En aquest espai, trobaràs moltes seccions. En primer lloc, es podran adquirir i descarregar entrades de manera molt fàcil. Quan fem un esdeveniment que requereixi entrada prèvia, estarà disponible a l'apartat "Esdeveniments". També podràs veure les teves dades i editar-les. Podràs accedir a "Enquestes", "Documents", on trobarem arxius amb informació relacionada amb l'entitat, i al "Carnet Virtual".

Recordem l'obra d'Antoni Botey

Màrius Alfambra Serrano, estudiant de Musicologia, ha iniciat un treball sobre la composició i obra del fundador de l'entitat, el badaloní Antoni Botey i Badia (1896 - 1939). Esperem que aquest projecte li sigui molt profitós i que el seu treball ens ajudi a conèixer millor el nostre fundador.

Concerts de Vivace Assai

El Foment Cultural i Artístic de Sant Joan Despí celebrarà el seu centenari amb la participació de l'Orquestra Vivace Assai, dirigida pel mestre Emmanuel Niubò, amb el Concert de Valsos i Polques a Sant Joan Despí, el proper divendres 30 de desembre. A més, el Cor Premià de Mar vol contar amb l'orquestra, per tal d'acompanyar un concert que es farà a la mateixa localitat, el 20 de gener de 2023.

Horari de Nadal

Us recordem que l'Orfeó Badaloní l'Ateneu romandrà tancat des del 31 de desembre de 2022 fins el 8 de gener de 2023 (ambdós inclosos).

Volem desitjar-vos unes bones vacances i que gaudiu molt del Nadal!

PROPER ACTES
DESEMBRE 2022 I GENER 2023

04.12.2022

CONCERT DE NADAL
COR VORA MAR

18.30 h a l'Església Sant Martí de Teià

L'Associació UNESCO de El Masnou convida al Cor Vora Mar per compartir el concert on interpreten el Cant de la Sibilla i cants corals.

17.12.2022

CONCERT COR PROJECTES I
COR EDUCANT

18.30 h a l'Església Santa Maria (Badalona)

Conjuntament amb el Cor EDUCANT, el Cor de Projectes té intenció d'organitzar dos concerts amb Nades Irlandeses acompanyades de una petita formació instrumental.

18.12.2022

PRESENTACIÓ CERVESA DE
LA COPA DEL REI

12 h a l'Espai Tolrà

Presentació de la cervesa que diferents artesans cervesers han creat per la commemoració de la copa del Rei de Bàsquet a Badalona.

18.12.2022

CONCERT COR PROJECTES I
COR EDUCANT

18.30 h a l'Església Santa Maria de Gràcia

Conjuntament amb el Cor EDUCANT, el Cor de Projectes té intenció d'organitzar dos concerts amb Nades Irlandeses acompanyades de una petita formació instrumental.

19.12.2022

ORATORI DE NOEL DE SAINT-
SAËNS

20 h a la Parròquia de St Francesc de Bufalà

Concert organitzat pel Conservatori i l'Orfeó on participaran 5 solistes, músics, el Cor Jove i Infantil del Conservatori i el Cor de l'Orfeó Badaloní.

22.12.2022

MOSTRA DE TEATRE JUVENIL

A l'hora d'Aula de Teatre al Teatre dels Pares Carmelites

Els grups juvenils i infantils d'Aula de Teatre, amb la mestra Berta Vidal, representaran les peces que han preparat durant aquest temps.

23.12.2022

CONCERT NADAL
COR VORA MAR

20 h a l'Església dels Pares Carmelites

El Cor Vora Mar ens oferirà, després de la Missa, un repertori amb Nades d'arreu del món i populars catalanes per iniciar amb bon peu les festes nadalenques.

Del 27.12 al 04.01

ARTABAN, LA LLEGENDA
DEL QUART REI MAG

17.30 h al SAT! (St. Andreu Teatre)

A Grup Vocal ens porta un espectacle nadalenc del 27 de desembre de 2022 al 4 de gener de 2023. Hi ha hagut un quart rei?

30.12.2022

CONCERT DE VALSOS
I POLQUES

21.30 h al Foment de St. Joan Despí

L'orquestra Vivace Assai actuarà a Sant Joan Despí amb el concert de Valsos i Polques amb motiu del centenari del Foment de St. Joan Despí.

07.01.2023

ANIVERSARI DE LA CAPELLA
DE MÚSICA DE L'OB

Per la tarda a l'Església dels Pares Carmelites

Concert de celebració de l'aniversari de la coral. Amb els directors, Jordi Sánchez Caroz i Albert Morcillo. 6 peces a capela dirigides per l'Albert Morcillo amb antics cantaires i amb peces de Purcell i Haendel amb acompanyament musical.

08.01.2023

CONCERT DE LA CAPELLA

Per la tarda a l'Església St. Martí de Teià

Actuació per part de la Capella de Música de Badalona de l'Orfeó Badaloní a Teià, amb la interpretació del concert realitzat al seu aniversari.

12.01.2023

AUDICIÓ MADAMA BUTTERFLY

19 h a l'Espai Betúlia

Conferència a càrrec d'Albert Ferrer Flamarich, de Fundació Òpera Catalunya. L'òpera *Madama Butterfly* s'interpretarà el 25 de febrer de 2023 al Palau de la Música Catalana.

14.01.2023

MOSTRA OBTEATRE!

Horari pendent de confirmar, a l'Espai Tolrà

OB Teatre! farà l'estrena de l'obra que han estat treballant amb en Joan Saez. L'obra és una creació a partir del musical "T'estimo, ets perfecte, ja et canviaré".

22.01.2023

ESTOCOLMO, MON AMOUR

18.30 h a l'Espai Tolrà

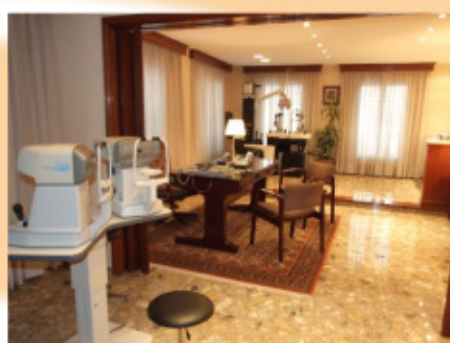
La companyia teatral La Mar de Teatre farà un assaig obert de la seva nova obra 'Estocolmo, mon amour', que estrenarà el 4 de febrer a Cooperativa La Moral.

ÒPTICA HISPANO

ÒPTICS DES DE 1.941
"SOM LA FÀBRICA"

Més de 80 anys

L'empresa líder en atenció al client
Com diu el nostre eslògan...
**NO SOM ELS ÚNICS
PERÒ SEGUIM SENT ELS PRIMERS**

Av. Martí Pujol, 21 (a prop de l'estació)

Tels. 93 384 13 06 - 93 384 52 11

e-mail: opticahispano@opticahispano.es

08912 BADALONA

la impremta de Badalona

arts gràfiques

★ **VENUS** ★

des de 1968

C/ ANTONI BORI, 33 T. 93 460 74 92 ARTESGRAFICASVENUS.COM